

138

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 1 sierpnia 1987 r.

w sprawie rozciągnięcia niektórych przepisów ustawy o jednostkach badawczo-rozwojowych na Zakłady Badawcze i Projektowe Miedzi „Cuprum” we Wrocławiu.

Na podstawie art. 79 ust. 2 ustawy z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych (Dz. U. Nr 36, poz. 170) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do Zakładów Badawczych i Projektowych Miedzi „Cuprum” we Wrocławiu, wchodzących w skład Kombi-natu Górniczo-Hutniczego Miedzi w Lubinie, prowadzących działalność, o której mowa w art. 2 ustawy z dnia

25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych (Dz. U. Nr 36, poz. 170), stosuje się przepisy art. 10 ust. 1 i 4—6 oraz art. 11—15 tej ustawy.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Szalajda

139

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 6 sierpnia 1987 r.

w sprawie opłat wnoszonych przez jednostki gospodarcze z tytułu nieprzestrzegania normatywów zużycia surowców i materiałów, a także zakazów produkcji wyrobów i stosowania materiałów, paliw oraz technologii wyrobów i świadczenia usług.

Na podstawie art. 34 ust. 4 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o planowaniu społeczno-gospodarczym (Dz. U. z 1987 r. Nr 4, poz. 26) w związku z art. 2 § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. Nr 24, poz. 151, z 1975 r. Nr 16, poz. 91 oraz z 1982 r. Nr 30, poz. 210 i Nr 45, poz. 289) zarządza się, co następuje:

§ 1. Jednostki gospodarcze nie przestrzegające państwowych normatywów zużycia surowców i materiałów, ustalonych przez Ministra Gospodarki Materiałowej i Paliwowej, wnoszą opłaty w wysokości 100% wartości surowców i materiałów zużytych ponad normatyw, obliczonej:

- 1) dla surowców i materiałów pochodzących z zakupu — według średnio ważonych cen zakupu w okresie sprawozdawczym,
- 2) dla surowców i materiałów wytworzonych przez jednostkę gospodarczą i zużywanych na własne potrzeby — według kosztów ich wytworzenia.

§ 2. 1. Jednostki gospodarcze wnoszą opłaty, stanowiące równowartość wpływów uzyskanych ze sprzedaży wyrobów (usług), wytworzonych z przekroczeniem wprowadzonych przez Ministra Gospodarki Materiałowej i Paliwowej zakazów:

- 1) stosowania niektórych materiałów i paliw do produkcji określonych wyrobów i świadczenia usług,
- 2) produkcji określonych wyrobów nadmiernie energochłonnych i materiałochłonnych,
- 3) stosowania nadmiernie energochłonnych i materiałochłonnych technologii produkcji wyrobów i świadczenia usług.

2. W razie nieuzyskania wpływów z tytułu sprzedaży wyrobów (usług) wytworzonych z przekroczeniem zakazów określonych w ust. 1, jednostki gospodarcze wnoszą opłaty w wysokości kosztów wytworzenia tych wyrobów (usług).

§ 3. 1. Jeżeli jednostka gospodarcza nie uiściła opłat, o których mowa w § 1 i 2, opłaty może nałożyć Inspektorat Gospodarki Materiałowej na wniosek organu kontrolującego lub z własnej inicjatywy.

2. Inspektorat Gospodarki Materiałowej, wydając decyzję o nałożeniu opłat, podwyższa je o 50%.

3. Od decyzji Inspektoratu Gospodarki Materiałowej w sprawie podwyższenia opłat przysługuje odwołanie do Ministra Gospodarki Materiałowej i Paliwowej w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

4. Opłaty, o których mowa w ust. 2 oraz w § 1 i 2, podlegają egzekucji administracyjnej.

5. Decyzje ostateczne o nałożeniu opłat mają moc tytułów egzekucyjnych.

§ 4. 1. Opłaty, o których mowa w § 1 i 2 oraz w § 3 ust. 2, wnosi się na rzecz centralnego funduszu oszczędnościowego paliw, energii, surowców i materiałów.

2. Opłaty, o których mowa:

- 1) w § 1 — przekazuje się w terminie do dnia 31 stycznia następującego po roku, w którym nastąpiło przekroczenie,
- 2) w § 2 ust. 1 — przekazuje się w terminie do 20 dni po upływie miesiąca, w którym nastąpiła sprzedaż wyrobu (usługi) objętego zakazem,

3) w § 2 ust. 2 — przekazuje się w terminie do 20 dni po upływie miesiąca, w którym nastąpiło wytworzenie wyrobu lub wykonanie usługi.

§ 5. Traci moc § 2 pkt 1 i 4 oraz § 3 ust. 1 i 6 zarządzenia Ministra Gospodarki Materiałowej i Paliwowej z dnia 31 grudnia 1983 r. w sprawie zasad i trybu doko-

nywania wpłat na centralny fundusz oszczędnościowy paliw, energii, surowców i materiałów (Monitor Polski z 1984 r. Nr 2, poz. 18 i z 1986 r. Nr 17, poz. 108).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Szałajda

140

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO I USŁUG

z dnia 3 lipca 1987 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad sprzedaży towarów w jednostkach handlu detalicznego oraz placówkach gastronomicznych.

Na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 25 września 1981 r. o zwalczaniu spekulacji (Dz. U. z 1982 r. Nr 36, poz. 243 i z 1985 r. Nr 23, poz. 100) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 8 w ust. 2 rozporządzenia Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług z dnia 14 lutego 1983 r. w sprawie zasad sprzedaży towarów w jednostkach handlu detalicz-

nego oraz placówkach gastronomicznych (Dz. U. Nr 8, poz. 46 i z 1984 r. Nr 56, poz. 286) skreśla się wyrazy „do odbioru programu czarno-białego”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego i Usług: J. Józwiak

141

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW OBRONY NARODOWEJ I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 20 lipca 1987 r.

w sprawie wojskowego obowiązku meldunkowego oraz zezwoleń na pobyt czasowy za granicą i zezwoleń na zmianę miejsca pobytu przez osoby podlegające obowiązkowi służby wojskowej.

Na podstawie art. 53 ust. 4 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. z 1984 r. Nr 7, poz. 31) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. 1. Wojskowy obowiązek meldunkowy spoczywa na osobach podlegających obowiązkowi służby wojskowej.

2. Obowiązek uzyskania zezwolenia na pobyt czasowy za granicą spoczywa na określonych w rozporządzeniu osobach podlegających obowiązkowi służby wojskowej, w tym również zastępczej służby poborowych oraz zasadniczej służby w obronie cywilnej.

3. Obowiązek uzyskania zezwolenia dowódcy jednostki wojskowej na zmianę miejsca pobytu spoczywa na żołnierzach zwolnionych z zasadniczej służby wojskowej przedterminowo w dyspozycji dowódcy jednostki wojskowej — do czasu przeniesienia ich do rezerwy.

§ 2. 1. Wojskowy obowiązek meldunkowy obejmuje:

1) wojskowy obowiązek meldunkowy ogólny,

2) wojskowy obowiązek meldunkowy szczególny.

2. Wojskowy obowiązek meldunkowy szczególny spełnia się niezależnie od wojskowego obowiązku meldunkowego ogólnego.

§ 3. Przez użyte w rozporządzeniu określenie „terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego” należy rozumieć terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw społeczno-administracyjnych stopnia podstawowego.

Rozdział 2

Wojskowy obowiązek meldunkowy ogólny

§ 4. 1. Wojskowemu obowiązkowi meldunkowemu ogólnemu podlegają:

1) mężczyźni — począwszy od dnia, w którym obowiązani są zgłosić się do rejestracji przedpoborowych w roku, w którym kończą 18 lat, do końca roku kalendarzowego, w którym kończą 50 lat, a mający